

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu

Na broj: St-1621/2019

Stečajni dužnik: SEKULA PLUS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Prevoj 37,
OIB 49781033393

Treća osoba: SVJETLANA SEKULA iz Zagreba, Ilica 422,
OIB 16643367803

Ž A L B A

1x.

Prilog:

- rješenje Županijskog suda u Splitu posl.br.
GŽ Ovr-476/20 od 03. lipnja 2020. godine
- rješenje Županijskog suda u Varaždinu posl.br.
GŽ-2912/16 od 07. rujna 2017. godine
- odluka Županijskog suda u Varaždinu, posl. br.
GŽ Ovr 1343/2018-2 od 19. rujna 2019. godine
- odluka Županijskog suda u Šibeniku, posl. br.
GŽ Ovr 154/2021-2 od 8. travnja 2021. godine
- rješenje Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici
posl. broj GŽ Ovr-540/2020-2 od 30.11.2020. godine
- presuda Europskog suda za ljudska prava u predmetu Bjedov protiv RH

treće osobe na rješenje Naslovljenog suda
posl. broj St-1621/19-87 od 03.01.2022.g.

I U gore označenom predmetu, Naslovljeni sud donio je dana 03.01.2022. godine rješenje posl. broj St-1621/19, cit.:

"Odbija se prijedlog treće osobe Svjetlane Sekula, Zagreb, Ilica 422, OIB 16643367803, za odgodu ovrhe od 03. rujna 2021."

II Protiv Rješenja Naslovljenog suda, posl. broj: St-1621/2019-87 od 03.01.2022. godine navedenoga u t. I. ove žalbe, treća osoba u otvorenom zakonskom roku, podnosi ovu žalbu zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava.

III Treća osoba prije svega ističe kako je nepovredivost vlasništva zajamčena Ustavom

Republike Hrvatske.

Naime, predmetna nekretnina predstavlja njezinu jedinu nekretninu koja predstavlja njezin dom te je u svrhu utvrđivanja navedene činjenice predložila Naslovljenom sudu da službenim putem pribavi podatke od Gradskog ureda za katastar Grada Zagreba te pribavom podataka Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu po OIB-u treće osobe, što Naslovljeni sud nije učinio.

Dokaz: uvid u rješenje Županijskog suda u Splitu posl.br. GŽ Ovr-476/20
od 03. lipnja 2020. godine
uvid u rješenje Županijskog suda u Varaždinu posl.br. GŽ-2912/16
od 07. rujna 2017. godine

Treća osoba ističe kako je nepovredivost vlasništva zajamčena Ustavom Republike Hrvatske i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Provedbom stečajnog postupka, treća osoba bi trpjela nenadoknadivu štetu. Naime, treća osoba skreće pozornost da je riječ o nekretnini u kojoj ona živi i koju smatra svojim domom. Treća osoba je osoba starije životne dobi pa već sama činjenica uvrštavanja nekretnine navedene u t.l. ovog podneska u stečajnu masu u ovom stečajnom postupku kod iste uzrokuje teže narušavanje zdravstvenog stanja i stres, a mogućnost suočenja s prodajom doma na dražbi i iseljenja rezultirao bi ozbiljnom ugrozom zdravlja.

Republika Hrvatska ratificirala je Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda pa je od ratifikacije taj međunarodni ugovor dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske i po pravnoj je snazi iznad hrvatskih zakona.

Među najvažnijim pravima zajamčenim Konvencijom jest pravo na poštivanje osobnog i obiteljskog života. Člankom 8. Konvencije propisano je svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnoga i obiteljskog života, doma i dopisivanja.

Pravo na dom u značenju koje mu daje Konvencija, izvodi se iz članka 34. stavka 1. u vezi s mjerodavnim dijelom članka 35. i članka 16. stavka 2. Ustava, prema kojima je dom nepovrediv, svakom se jamči štovanje i pravna zaštita njegova osobnog i obiteljskog života, a svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju.

U provedbi ovog načela podrazumijeva se obveza suda da se u svakom pojedinom slučaju pravni predmet podvrgne tzv. testu razmjernosti, odnosno da svakoj osobi kojoj prijeti rizik od miješanja u njezino pravo na dom, mora biti omogućeno da nezavisni sud ocijeni razmjernost i razumnost mjere. (Tako i Europski sud za ljudska prava u predmetu Bjedov protiv Republike Hrvatske).

U ovoj pravnoj situaciji nužno je slučaj treće osobe sagledavati u odnosu na probitke koji za stečajne vjerovnike proizlaze dovršenjem predmetnog stečajnog postupka, odnosno prodajom nekretnine i namirenjem tražbine prodajom iste.

Uzimajući u obzir interes stečajnih vjerovnika, uvažavajući sve okolnosti slučaja, nedvojbeno se zaključuje da podvrgavanjem činjeničnog supstrata testu razmjernosti stečajni vjerovnici ne mogu svoja prava suprotstaviti pravu treće osobe na dom.

Prodajom predmetne nekretnine stečajni vjerovnici će ostvariti imovinski interes, a iz čega je očito, stavi li se njihov interes u korelaciju s pravom treće osobe na njen dom, legitimnost prodaje predmetne nekretnine se ozbiljno dovodi u pitanje primjenjujući citiranu odredbu čl. 8. Europske konvencije za ljudska prava, te ranije citiranih odredaba Ustava Republike Hrvatske.

Za razliku od interesa stečajnih vjerovnika, pravo treće osobe na dom pripada području njene vlastite osobne sigurnosti i dobrobiti, pa je, za razliku od stečajnih vjerovnika, za treću osobu sporna nekretnina egzistencijalno važna.

Treća osoba nastavno citira i odredbe čl. 75. OZ-a, odredbe kojeg zakona se supsidijarno primjenjuju u stečajnom postupku, cit.:

"Članak 75.

(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost može se provesti na cjelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na onim stvarima i pravima koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.

(3) U ovrsi radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 242. ovoga Zakona.

(4) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

(5) Smatra se da je jedina nekretnina u kojoj stanuje ovršenik koji ne obavlja registriranu djelatnost nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, osim ako je ovršenik u trenutku sklapanja pravnog posla kojim preuzima obvezu izjavio da je suglasan da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovrha može provesti na njegovoj jedinoj nekretnini. Suglasnost da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovrha može provesti na jedinoj nekretnini ovršenika daje se u pisanom obliku i ima učinak ako je potpis ovršenika ovjerio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima. Suglasnost iz ovoga stavka vrijedi ako dođe do promjene vjerovnika ili ako ovršenik stekne novu nekretninu.

(6) Sud će, kad to pravičnost zahtijeva, odrediti i provesti ovrhu na nekretnini iz stavka 5. ovoga članka ako ovršenikova obveza potječe iz izvanugovornog obveznog odnosa.

(7) Uz prijedlog za ovrhu na nekretnini protiv osobe iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj je dužan podnijeti suglasnost iz stavka 5. ovoga članka ili pravomoćnu presudu, javnu ili privatnu ispravu koja ima značenje javne isprave kojom dokazuje da ovršenik ili osoba koju je po zakonu dužan uzdržavati ima drugu nekretninu za stanovanje.

(8) Nekretnine za obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drukčije određeno."

Treća osoba ističe da je o navedenom stav zauzeo i Županijski sud u Varaždinu, u predmetu posl. broj Gž Ovr 1343/2018-2 od 19. rujna 2019. godine, cit.:

"Prema odredbi čl. 75. st. 1. OZ-a ovrha radi ostvarenja novčane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

Stavkom 5. ovog zakonskog članka propisano je da se smatra da je jedina nekretnina u kojoj stanuje ovršenik koji ne obavlja registriranu djelatnost nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati, osim ako je ovršenik u trenutku sklapanja pravnog posla kojim preuzima obvezu izjavio da je suglasan da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovrha može provesti na njegovoj jedinoj nekretnini.

Suglasnost da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovrha može provesti na jedinoj nekretnini ovršenika daje se u pisanom obliku i ima učinak ako je potpis ovršenika ovjerio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima. Suglasnost iz ovoga stavka vrijedi ako dođe do promjene vjerovnika ili ako ovršenik stekne novu nekretninu.

Stavak 7. ovog zakonskog članka izrijeком određuje da je ovrhovoditelj uz prijedlog za ovrhu na nekretnini protiv ovršenika fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost dužan podnijeti suglasnost iz čl. 75. st. 5. OZ-a ili pravomoćnu presudu, javnu ili privatnu ispravu koja ima

značenje javne isprave koja dokazuje da ovršenik ili osoba koju je po zakonu dužan uzdržavati ima drugu nekretninu za stanovanje.

Ovrhovoditelj uz prijedlog za ovrhu nije priložio dokaze iz kojih proizlazi da mu je ovršenik dozvolio uknjižbu prava zalogu na obiteljskoj kući ovršenika upisanoj u zk.ul.br. B3 k.o. Vinkovci kao u kčbr. B4 i da se suglasio da se ta nekretnina može prodati radi naplate tražbine ovrhovoditelja.

Prema tome, u smislu odredbe čl. 75. st. 5. OZ-a radi se o jedinoj nekretnini ovršenika u kojoj stanuje ovršenik koji ne obavlja registriranu djelatnost i koja je nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koja je dužan uzdržavati, a na kojoj nije moguće provesti ovrhu jer je suspendirana od ovrhe.

Zbog ovih razloga je uvažena žalba ovršenika i na temelju čl. 380. toč. 3. ZPP-a i čl. 21. OZ-a rješenje o ovrsi ukinuto u dijelu kojim je ovrha određena na obiteljskoj kući ovršenika upisanoj u zk.ul.br. B3 k.o. Vinkovci kao u kčbr. B4 te je riješeno kao u izreci."

Dokaz: uvid u odluku Županijskog suda u Varaždinu,
posl. broj GŽ Ovr 1343/2018-2 od 19. rujna 2019. godine

Treća osoba nadalje ističe kako su u potpunosti pogrešan zaključak Naslovljenog suda u obrazloženju pobijanog rješenja, cit.:

"9. Sud napominje da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u svojem rješenju posl.br. PŽ-5039/2021-3 od 13. prosinca 2021., kojim rješenjem je ukinuto prvostupanjsko rješenje od 29. rujna 2021., kojim je sud bio odredio da se zastane s prodajom predmetne nekretnine stečajnog dužnika, iznio svoje stajalište da je iz nalaza i mišljenja građevinskog vještaka Andreja Babića o procjeni tržišne vrijednosti nekretnine (str. 100 do 122 spisa) vidljivo da se u prizemlju zgrade nalaze prostorije autoservisa Sekula plus, a na katu je jedna stambena jedinica. S obzirom na to da je bitno različita vrijednost poslovnog i stambenog prostora očito je da ne može doći do izdvajanja eventualnog suvlasničkog dijela Svjetlane Sekula. Stoga Visoki trgovački sud navodi da se za Svjetlanu Sekula kao eventualnog izlučnog vjerovnika mogu samo nakon prodaje rezervirati sredstva u slučaju da ona uspije u parničnom postupku da je kupoprodajni ugovor između njenog supruga Rudolfa Sekule i stečajnog dužnika sklopljen bez njezinog znanja i da ju isti ne obvezuje"

Upućivanje treće osobe pod naprijed citiranoj t.9 obrazloženja pobijanog rješenja svodi se na posljedicu da bi svoje pravo na dom treća osoba trebala ostvarivati eventualnom naknadom iz sredstava koja bi bila osigurana u ovom stečajnom postupku, što nije svrha tog ustavnog i konvencijskog prava.

Drugim riječima, treća osoba bi u slučaju takvog scenarija svoje pravo na dom ostvarivala u kartonskoj kutiji ili pod Savskim mostom, čekajući nekakav ishod postupka o njenom izlučnom pravu, koji bi se ostvarivalo u novčanoj naknadi. To svakako nije ratio naprijed navedenog ustavnog i konvencijskog prava na koje se treća osoba poziva u ovom postupku.

Treća osoba ističe kako je građevinski vještak Andrej Babić u svom nalazu i mišljenju utvrdio da se prizemlje predmetne nekretnine koristi u poslovne namjene dok se kat koristi u stambene svrhe. Treća osoba je dala privolu za zasnivanje založnog prava na realnom djelu nekretnine, koji se koristi isključivo u poslovne namjene, odnosno predstavlja prostorije autoservisa Sekula plus d.o.o., a ne na cijelom suvlasničkom djelu nekretnine, koji uključuje stambeni objekt u kojem treća osoba

stanuje. Prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije uopće cijenio navedni nalaz i mišljenje vještaka, čak štoviše, isti nije izveo.

Dakle, Naslovljeni sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije uopće uzeo u obzir da predmetna nekretnina predstavlja jedinu nekretninu treće osobe, koju ona smatra svojim domom zbog čega bi ona provedbom stečajnog postupka trpjela nenadoknadivu štetu.

Dokaz: uvid u presudu Europskog suda za ljudska prava u predmetu Bjedov protiv RH

IV Treća osoba nastavno ističe i kako postoji očiti nesrazmjer između vrijednosti jedine nekretnine treće osobe koja je uvrštena u stečajnu masu i iznosa glavnice tražbine radi čijeg je namirenja pokrenut stečajni postupak, čime se narušuje pravična ravnoteža između interesa stečajnih vjerovnika i interesa treće osobe, suprotno odredbama čl. 80. b. OZ-a, odredbe kojeg zakona se supsidijarno primjenjuju u stečajnom postupku, cit.:

"Članak 80.b.

(2) Ako glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži prelazi iznos od 40.000,00 kuna, sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

Naslovljeni je sud prilikom razmatranja osnovanosti ovrhe na nekretnini, bio dužan cijeliti je li narušena pravična ravnoteža između interesa treće osobe i interesa stečajnih vjerovnika, u skladu s odredbom čl. 80.b st. 3., cit.:

"Članak 80.b.

(3) Pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža iz stavka 2. ovoga članka, sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:

- je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu,*
- je li ovrhovoditelj učinio vjerojatnim da je ovrha na drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežnom dijelu namiri,*
- služi li nekretnina za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika te ima li ovršenik drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji,*
- ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga,*
- je li se ovršenik izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom određene nekretnine.*

U prilog osnovanosti naprijed navedenog, treća osoba citira i recentnu sudsku praksu, odluku Županijskog suda u Šibeniku, posl. broj GŽ Ovr 154/2021-2 od 8. travnja 2021. godine, cit.:

"7. Odredbom članka 80. b stavak 3. OZ propisano je kako će sud pri ocjeni da li je narušena pravična ravnoteža iz članka 80. b stavak 2. OZ uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:

je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu,

je li ovrhovoditelj učinio vjerojatnim da je ovrha na drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežitom dijelu namiri,

služi li nekretnina za stanovanje i zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika te ima li ovršenik drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji,

ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitog uzdržavanja ili drugih važnih razloga, je li se ovršenik izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom određene nekretnine.

8. Suglasno gore navedenom prvostupanjski sud je prilikom razmatranja osnovanosti prijedloga za ovrhu bio dužan cijeniti navedene okolnosti, a što je propustio učiniti, a kako to u žalbenim navodima, sadržajno ukazuje ovršenica - pozivajući se na pravo na dom i ističući da je ovrhovoditelj „javna vlast koja djeluje suprotno sa svojom zadaćom“.

9. Kod takvog stanja stvari, prvostupanjsko rješenje nema razloge o odlučnim činjenicama, pa je žalbu ovršenice trebalo uvažiti i zbog bitne povrede odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP, prvostupanjsko rješenje ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, da bi prvostupanjski sud nakon što ocijeni okolnosti iz članka 80. b stavak 3. OZ bio u mogućnosti o ovršnom prijedlogu ovrhovoditelja donijeti novu i na zakonu utemeljenu odluku (članak 380. točka 3. ZPP u vezi s člankom 21. stavak 1. OZ)"

(odluku Županijskog suda u Šibeniku, posl. broj Gž Ovr 154/2021-2 od 8. travnja 2021. godine)

Prema pravnom shvaćanju zauzetom na sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanom 5. studenog 2020. u slučaju kada je ovršenik prigovorio da je narušena pravična ravnoteža između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja u smislu čl. 80b. st. 2. i 3. OZ-a prvi puta istaknuo u žalbi, drugostupanjski sud bi trebao ukinuti prvostupanjsko rješenje i naložiti prvostupanjskom sudu da u ponovljenom postupku ocijeni navode ovršenika i da razloge je li (ili nije) došlo do narušavanja ravnoteže između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja, a to pravno shvaćanje prihvaća i ovaj sud. Obzirom na to da u ovom slučaju predlagatelj osiguranja traži zasnivanje založnog prava na nekretnini kč.br. B3 upisanoj u zk.ul. 410 k.o. Poljica koja je prema Izvratku iz zemljišne knjige (I.56) pašnjak, a spisu nema drugih dokaza da su te nekretnine kuća u kojoj živi protivnica osiguranja ili da su ove nekretnine zbog kojeg drugog razloga nužne za zadovoljenje njenih osnovnih životnih potreba te da niti protivnica osiguranja za takav zaključak nije priložila dokaze u žalbi, ovaj drugostupanjski sud nije u mogućnosti ocijeniti osnovanost žalbenih navoda protivnice osiguranja. Dakle, sud prvog stupnja u smislu naprijed navedenog pravnog shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske treba primjenom ovlaštenja iz čl. 51. st. 5. OZ-a provjeriti osnovanost žalbenih navoda protivnice osiguranja i utvrditi da li postoji mogućnost za primjenu čl. 80b. st. 2. i 3. OZ-a pazeći istovremeno na uvjete iz čl. 75. st. 5. i 6. OZ-a. Zbog navedenih razloga je žalba protivnice osiguranja uvažena i pozivom na čl. 380. t. 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 21. st.1. OZ-a, riješeno je kao u izreci.

(rješenje Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici Gž Ovr-540/2020-2 od 30.11.2020. godine)

Dokaz: uvid u odluku Županijskog suda u Šibeniku,
posl. broj Gž Ovr 154/2021-2 od 8. travnja 2021. godine
uvid u rješenje Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Koprivnici,
posl. broj Gž Ovr-540/2020-2 od 30.11.2020. godine

V Treća osoba ukazuje da je Naslovljeni sud pogrešno, odnosno nepotpuno utvrdio činjenično stanje, na tako utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo, što za posljedicu ima bitnu povredu odredaba parničnoga postupka, obzirom rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, izreka rješenja proturječi sama sebi, kao i razlozima rješenja, u rješenju nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, odnosno ti su razlozi proturječni, a o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava, te zapisnika i tih isprava, odnosno zapisnika, a odredbe ZPP-a se supsidijarno, temeljem odredbe čl. 21. Ovršnog zakona, primjenjuju i u ovome postupku.

Naslovljeni sud navodima obrazloženja pobijanoga rješenja ne samo da nije niti ukazao da je svoju odluku utemeljio u odredbi čl. 8. ZPP-a, već iz cjelokupnog sadržaja obrazloženja pobijanoga rješenja jasno proizlazi, da je Naslovni sud POVRIJEDIO UPRAVO TU ODREDBU ZPP-a, KAO JEDNOGA OD TEMELJENIH NAČELA GRAĐANSKOG PARNIČNOG POSTUPOVNOG PRAVA, obzirom Naslovljeni sud NIJE ČAK NITI IZVEO, PA NIJE NITI OCIJENIO NITI JEDAN OD PREDLOŽENIH DOKAZA, ZBOG ČEGA, SUKLADNO ZAKONU, NIJE:

- a) CIJENIO SVAKI DOKAZ ZASEBNO,
- b) CIJENIO SVE DOKAZE ZAJEDNO,
- c) CIJENIO REZULTATE CJELOKUPNOG POSTUPKA,
- d) STAVIO U MEĐUSOBNI PRAVNO-LOGIČKI UTEMELJENI ODNOS SVE IZVEDENE DOKAZE.

Postupanjem na ovaj način, Naslovljeni si je sud oduzeo i samu mogućnost da postupi po zakonu pa je cjelokupna odluka Naslovljenoga suda PROTURJEČNA:

- a) sama sebi - izreka je u suprotnosti sa obrazloženjem i u njemu iznesenim utvrđenjima Naslovljenog suda,
- b) predloženim dokazima, koje Naslovljeni sud nije uopće izveo,
- c) pozitivnim propisima, koje Naslovljeni sud nije uopće primijenio.

Naime, treća osoba je na okolnosti iz prijedloga dostavila i predložila izvođenje dokaza.

Ali, Naslovljeni sud **NIJE IZVEO, NITI JE OCIJENIO UPRAVO NITI JEDAN OD PREDLOŽENIH DOKAZA!**

Treća osoba je dokaze, koje Naslovljeni sud ne samo da nije cijenio, nego ih nije niti izveo, predložila upravo i isključivo na okolnost utvrđivanja odlučnih činjenica za donošenje pravovaljane odluke u predmetnoj pravnoj stvari!

Naime, treća osoba je u prigovoru uz prijedlog za odgodu ovrhe 03.09.2021. godine, predložila Naslovljenom sudu, priklop spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl.br. P-7068/21, u kojem postupku je treća osoba podnijela tužbu radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kupoprodaji od 03.04.2018. godine, koji je ondje 1.tuženik sklopio s prednikom ondje 2.tuženika, ovdje stečajnog dužnika, bez pristanka i suglasnosti ondje tužiteljice, predmet kojeg je nekretnina upisana u zemljišne knjige Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižnog odjela, z.k.č.br. 1773, k.o. 999901 Vrapče Novo, upisane u zk.ul.br. 3802, kuća i dvorište u Zagrebu, llica br. 422, ukupne površine 750 m². Također, teća osoba je predložila Naslovljenom sudu da, radi utvrđenja činjenice da je predmetna nekretnina jedina nekretnina treće osobe, službenim putem pribavi podatke od Gradskog ureda za katastar Grada Zagreba te pribavom podataka Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog građanskog suda u Zagrebu po OIB-u treće osobe, a koje dokaze Naslovljeni sud također nije izveo. Naslovljeni sud, prilikom donošenja pobijanog rješenja nije cijenio ni nalaz i mišljenje vještaka Andreja Babića, kako je to treća osoba već istaknula u t. III. ove žalbe, kao što nije niti izveo dokaz saslušanjem treće osobe, kao stranke u postupku, a sve navedeno sukladno odredbi čl. 8. i 292. Zakona o parničnom postupku.

Svoju odluku o neizvođenju upravo niti jednog dokaza, predloženog od strane treće osobe, **NASLOVLJENI SUD NIJE OBRAZLOŽIO NITI JEDNOM JEDINOM RIJEČJU!**

Postupajući na ovaj način, Naslovljeni je sud prekršio odredbu čl. 292. st. 4. ZPP-a, kojom se određuje:

"Članak 292.

(4) Predložene dokaze koje ne smatra važnim za odluku sud će odbiti i u rješenju naznačiti razlog odbijanja."O protupravnosti ovakvog postupanja jasan i određen stav zauzela je i sudska praksa u brojnim sudskim odlukama na ovom području građanskog parničnog postupovnog prava:

"Koji će se dokazi izvesti radi utvrđivanja važnih činjenica, rješava sud, ali ako smatra da

predloženi dokaz nije važan za odluku i odbije prijedlog, u rješenju o odbijanju dužan je naznačiti razlog odbijanja."

(ŽS u Bjelovaru, GŽ 303/01 od 8. veljače 2001. godine)

Slijedom naprijed navedenoga, a obzirom na naprijed istaknute propuste u postupanju Naslovljenog suda, treća osoba ukazuje i na stavove Ustavnog suda Republike Hrvatske po kojima je Naslovljeni sud u cijelosti propustio postupiti (iako isto predstavlja Ustavnu obvezu):

"Postupci pred sudbenim tijelima moraju biti u skladu s načelima vladavine prava, a OBEZA JE SUDBENE VLASTI OBRAZLAGATI SVOJE ODLUKE ODNOSNO PAŽLJIVO ISPITATI TVRDNJE PREDOČENE PRED SUDOM ODNOSNO NADLEŽNIM TIJELOM, DA NE BI DOVELI U PITANJE NAČELA DOBROG RADA PRAVOSUĐA I PRAVIČNOST SUĐENJA."

(posl. broj U-III/2494/2008, od 30. ožujka 2011. godine)

"Sudski postupci moraju se provesti sukladno ustavnom načelu vladavine prava kao najviše vrednote ustavnog poretka RH pa tumačenje mjerodavnog prava u svakom konkretnom slučaju ne smije proizlaziti iz njegove arbitrarne i proizvoljne primjene već mora uvažavati i zahtjeve prava na pravično suđenje sadržane u članku 29. stavku 1. Ustava."

(posl. broj U-III-3119/2009, 6.05.2010. godine)

"Načela pravičnog postupka uključuju način na koji se dokazi predlažu i izvode na glavnoj raspravi pred sudom, te je li postupak u svojoj cijelosti, uključujući način na koji su dokazi bili predloženi i izvedeni, "pravičan" u smislu članka 29. stavka 1. Ustava."

(posl. broj U-III-1128/2010, 27.05.2010. godine)

VI Slijedom svega naprijed navedenoga, treća osoba predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, da, odlučujući o ovoj žalbi, istu usvoji, te da pobijano rješenje ukine i predmet vrati sudu prvoga stupnja na ponovni postupak.

SVJETLANA SEKULA
po punomoćniku:

Troškovnik:

Sastav žalbe.....	3.125,00 kuna
PDV (+25%)	781,25 kuna
UKUPNO	3.906,25 kuna

+sudska pristojba na žalbu 10.000,00 kuna